

tebi se Schanzu wobsanfnucz, tebe woblenucz, a nawschjeh Stronach cze tyschicz. Al budza tebe Semi srunacz, a zadyn Kamen na Kamenju newostawicz, tehodla, so ty nejsy posnalo ton Czas, we kotrymz ty sy Doma pyttane. Al won sajndze do Tempła, a pocza wobu honicz tych, kiz w tym samym pschedawachu a kupowachu. Al dzesche knim: Wisane steji, moj Dom je Dom teje Modlitwy, wy pak se jon sczinili k Mordarskej Nami. Al won wuczesche schjednje we Tempłu. Ale czi Woschimieschnizy a Wisnamuczeni, a czi Wosbebnischi bes Ludom pyttachu, so bych u jeho skonowali. Al nenamakachu kak to bych u czinili, pschetoz schitkon Lud wisasche nanim, a postuchasche jeho.

Su to Szenie dyrbja czi Kscheszijeno swjeru na kedibu wsaci, so bych u snjeho nawukli, so Boha bojecz. Pschetoz wono je tych traschnych Szenjow jene we Lukaschu; Al dyrbjalo nam tehodla tak k Wutrobi hicz, so nebychmy je nidy sabyli.

My pak chzemy sebi steho kameho prijotk stajicz:

Krystušowe Zatosčenje a Njewanje na tych Zidow, teho Szpenja swojeho Słowa a jich pschichodnych Schtrafow dla.

I. Kak won na nich zatoscziz?

II. Kak so na nich njewa?

I. **T**aj prjenemu kyschimy tudy, kaski wulki Bozi Njew a Ssurrowoz na Jerusalemi so sjewi. Skotrehoz my sa wjeste posnac mamy: Schtoz we swojej Słoszi secher bydz, a

we Rjehach sawostacz chze, so ton sebi nedyrbi do Myšlow daci pschindz, so won tej Schtrafi czeknycz budie.

Pschetoz dyz Boh teho krasneho a wosozn wobnadjeneho Mjesta neje pscheschonowal, dokelz wono je Boze Słowo mjelo, a tolla so neje poljeschowalo, da jeno sebi kojdy pomysl kak by so s Czakom Rjehow wostajit, a so poljeschat; Hewak sawjernje ta Schtrafa a ton Njew Bozi nebudze wohnkach wostacz.

Njetk pak je ton Njew a ta Zatosz, kotraž na tu te Mjesta a na ton Lud pschindz ma, tak wulka, so temu Kneskej Krystušej kamemu k Wutrobi dze, a won tehodla zatosnje ptacie, so to krasne Mjesto tak hubenje Konz wsacz, a skazene bydz dyrbi, so zadyn Kamen na druhim wostacz nedyrbi. Won tehodla sdychuje a praji: Ach! Jerusalem, dy by ty tak wedziko, a twoju pschichodnu Zatosz wjerito, kotraž na tebe pschindz budze, da by ty wopraudzje tak kroble nebyto,